

ת"פ 15222/01/20 - מדינת ישראל נגד פלוני - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

07 ספטמבר 2022

ת"פ 15222-01-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כב' השופטת נגה שמואל-מאיר, סגנית נשיא

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אורטל ליברזון - נוכח

נ ג ד

פלוני - נוכח

ע"י ב"כ עו"ד ערן זמיר - נוכח

המאשימה

הנאשם

מזר דין

א. רקע עובדתי

1. על פי הנטען בעובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, המתלוננת הייתה נשואה לנאשם מזה כ-15 שנים ולהם שתי בנות קטינות, האחת, בת 11 והשנייה, בת שנתיים (להלן: "**הקטינות**"); במועד זה הנאשם והמתלוננת היו פרודים ונמצאו בהליכי גירושין.
2. בין ה-05.11.2019 ל-06.11.2019, ועל רקע הליכי הגירושין, איים הנאשם בפגיעה שלא כדין בחיי המתלוננת, בחיי בנותיהם הקטינות ובחיי הוריה של המתלוננת, בכך ששלח ממכשיר הטלפון שלו הודעות קוליות למתלוננת ואמר לה את הדברים הבאים:
3. "**...סוהר לא יודע זה מה שיהיה, אולי אני אסרב לגט, לא רוצה לשלם לך מזונות לא יודע מה יהיה רק שיהיה לי איזה עיקול במשכורת, משהו, תקשיבי את תפגעי לי בחיים שלי, אני אהרוס לך את החיים שלך אני עכשיו יש לי פרנסה טובה.**"
4. "**יש לי פרנסה טובה, את תהרסי את החיים שלי אני אהרוס את החיים שלך, חד משמעית...**"
5. "**את תהרסי לי את החיים, את העבודה שלי, את הפרנסה הטובה שלי, אני אהרוס לך את החיים, לא יהיה לך בנות, את לא תראי אותם, תקשיבי חבל לך על הזמן אני אעשה לך סרט של הסרטים, כמו בסרטים יהיה לך סיוט, מה שעברת עכשיו זה כלום לעומת מה שאני אעשה לך...אם אני לא יכול להתמודד, יום אחד את לא תראי את הבנות שלך, יום אחר לא תראי אותך, אולי יום אחד את לא תראי אותי לא יהיה לך אבא לבנות שלך, איך אומרים, יש הרבה, יש הרבה אופציות, הבנות.**"
6. "**את תהרסי לי את החיים את הפרנסה שלי את העבודה שלי אני אהרוס לך את החיים לא יהיה לך בנות את לא תראי ואתם תקשיבי לי חבל לך על הזמן אני אעשה לך סרט של הסרטים כמו בסרטים יהיה לך סיוט, מה שעברת עכשיו זה כלום לעומת מה שאני אעשה לך ואני לא צוחק...יום אחד את לא תראי את הבנות שלך.**"

7. "תתמודדי עם הכול לבד...קחו אחריות להכול פשוט מאוד שאבא שלך ייקח אחריות יום אחד יישרף לו האוטו אני חייב לפני שיהיה איזה משהו אני אשרוף לו את האוטו, תזכרי מה אני אומר לך נשבע לך באלוהים שלפני שאני פגוע בכם קודם כל אני אשרוף לו את האוטו ואחר כך תתחילי להתכונן".
8. "אני מצטער שזה בתור איום אבל מה את רוצה שאני אעשה שאני אגיד מה את רוצה שאני יתחיל לשלם לך כסף מה לעשות, אם את היית איתי וזורמת איתי ונותנת לי אהבה אז במקום שהכסף הזה ילך לא יודע אנחנו צריכים לערב בית משפט צריכים להגיע למצב של רצח, צריכים להגיע למצב שיהיה לך נזק, יהיה לי נזק, יהיה נזק לבנות כל זה בגלל החלטות שלך את עושה את כל הבלגן את עושה את כל הבלגן לא אני, אני יכול לשכור בית למי שטוב לו איתי שטוב, את יהיה לך טוב? יהיה לך טוב איתי את לא תעשי לי טוב למה שאני אעשה לך טוב, למה שאני אתן לך טוב למה? למה שאני אעשה לך טוב אם את עושה לי רע למה שאני אביא הבנת?".
9. "אני אומר לך שאני מאוד רציני במה שאמרתי לך עכשיו, אני מאוד רציני ולא פשוט מה שהולך להיות ביני לבינך תהיי מוכנה לכל מה שצריך להיות יכול להיות שאני אשב בבית הסוהר או בכלא אולי זה טוב לך אולי זה יהיה לך טוב, נשב בבית סוהר אין בעיה, שאני אצא יהיה טוב לך יהיה טוב להורים שלך לכולם, כולם ישבו בבית העלמין, כולם ילכו לבית הקברות".
10. "את במקום לבוא את גורמת לי לדבר ככה. את גורמת לי שאני אעשה דברים לא טובים גם אתמול. את גורמת לכל המהלכים האלה את תגרמי. ההורים שלך גורמים לכולם לתוצאה מאוד קשה ובאיזה מקום אסתר חשובה לי וגם מוריה חשובה לי אבל באיזה שהוא מקום אבל באיזה שהוא מקום מה אני אגיד לך יש בין בני זוג לאישה קורים דברים שלא כל אחד יכול להתמודד עם זה הבנת לא כל אחד יכול להתמודד לשלם 4,000 ₪ לגרושה שלו, הבנת".
11. "אני לא מאיים זה אומר מה שעלול לקרות לך הבנת יש מצב ככה וככה".
12. "ולכן אני אמרתי את זה בשביל כדי שזה אבל אני מדבר אתך מה אני אגיד לך את רוצה תתלונני ואת פשוט תגמרי עלי יותר מהר, ככה, לך למשטרה רוצים אותי לחצי שנה בכלא אין לי פרנסה, אין לי כלום ואנחנו נלך לגירושין ואיך את אומרת את דופקת לי את החיים אני אדפוק לך אחר כך שאיזשהו מקום את החיים לא יודע מה עוד באיזשהו מקום גם את בעלך גרושך בכלא אבא של הבנות שלך בכלא נראה איך תרגישי שיגידו למוריה מה אבא שלך בכלא, אני רוצה לראות איך שמוריה תגיד לך אבא בכלא איך תגיבי?".
13. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירה של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
14. הצדדים הגיעו להסכמות לפיהן ככל שיתקבל תסקיר חיובי בעניינו של הנאשם, בפרמטרים של לקיחת אחריות; הפחתת מסוכנות; הצלחת טיפול (ככל שידרש); ואי פתיחת תיקים נוספים - הצדדים יאמצו את המלצותיו העונשיות של שירות המבחן, לרבות בשאלת ביטול ההרשעה. לאחר קבלת כמה תסקירים בעניינו של הנאשם, שירות המבחן המליץ לבכר בעניינו של הנאשם את שיקולי השיקום, להורות על ביטול הרשעתו ולהשית עליו ענישה בדמות צו של"צ וצו מבחן. בגופם של התסקירים, עומד שירות המבחן, בין היתר, על קורות חייו וחיי משפחתו של הנאשם, יחסו לעבירה ועל הניסיונות הטיפולים שנעשו בעניינו, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא

אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים האמורים, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש שאליהם אתייחס בהמשך.

15. המאשימה סברה כי הנאשם לא עמד בתנאי ההסדר, ומשכך כל צד טען לעונש כראות עיניו.

16. למען שלמות התמונה יצוין, כי המתלוננת השמיעה את דבריה בפני בית המשפט בשלב הבאת הראיות לעונש מטעם ההגנה ועתרה להתחשב בנאשם ולהורות על ביטול הרשעתו. כן יצוין, כי ביום 19.05.2022, ולאחר שלב הטיעונים לעונש התרתי להגנה, בהסכמת המאשימה, להגיש כראיות לעונש מטעמה מכתב ממעסיקו של הנאשם שסומן על ידי נ/4.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

17. המאשימה עמדה על האמור בתסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם, מהם עלה כי הנאשם טרם השתלב כדבעי בקבוצה טיפולית, ולעובדה שהלה התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו. עם זאת, נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם הסכימה המאשימה להמלצות העונשיות של שירות המבחן, ואולם סברה כי בשל חומרת העבירה והעדר פגיעה קונקרטית שתגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו, אין מקום להורות על ביטול ההרשעה כהמלצת שירות המבחן.

18. ההגנה **מנגד**, ביקשה להתחשב בכך שגיוס הנאשם להליך טיפולי התעכב הן בשל התפרצות נגיף הקורונה והן בשל החלפת ייצוג והפנתה לכך שהנאשם עבר כבר דרך טיפולית, וכי הוא צפוי להשתלב בעתיד הקרוב בתוכנית טיפולית במסגרת שירות המבחן. כמו כן, הפנתה ההגנה לכך שכיום בני הזוג מתגוררים יחד ומנהלים אורח חיים נורמטיבי; לנסיבות חייהם הקשות ולבעיות הבריאותיות עמן מתמודדות שתי בנותיהם של בני הזוג (האחת סובלת מאוטזם ואילו והשנייה סובלת מאפילפסיה); לכך שהעבירה שבגינה נותן הנאשם את הדין כעת נעברה על רקע גידול הבנות והקשיים הכלכליים עימם התמודדו בני הזוג; לכך שהמדובר בעבירת איומים יחידה מבלי שהנאשם מימש את איומיו; להיותו של הנאשם חף מהרשעות קודמות וכי לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים מאז ביצוע העבירה; להיותו של הנאשם מפרנס יחיד למשפחתו וכי הרשעתו עלולה לגרום לנזק קונקרטי למשלח ידו, שכן כחלק מעבודתו כטכנאי מכונות הלה עשוי לעבוד אל מול גופים ציבוריים הדורשים כתנאי להעסקה רישום פלילי נקי מהרשעות. מכל האמור לעיל, עתרה ההגנה לבכר את הפן השיקומי בעניינו של הנאשם, לאמץ במלואן את המלצותיו העונשיות של שירות המבחן ולהורות על ביטול ההרשעה.

19. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", שיתף כי הוא והמתלוננת חזרו לחיות ולגדל יחד את שתי בנותיהם בעלות הצרכים המיוחדים; הלה ממתין לפתיחת קבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן שבה הוא יוכל להשתלב; ולהיותו מפרנס יחיד והחשש כי רישום פלילי יפגע בפרנסתו. מכל האמור הלה ביקש כי בית המשפט יתחשב בו לעניין העונש וימנע מהרשעתו.

20. לאור אלה, ובהתאם למתווה גזירת הדין שאומץ בתיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט יקבע תחילה את מתחם העונש ההולם; ולאחר מכן יגזור את העונש המתאים לנאשם, תוך בחינה שמא יש מקום במקרה הנדון לסטות לקולה מהמתחם שייקבע.

דין והכרעה

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

21. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצועה, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.

22. **בעצם ביצוע עבירת האיומים**, פגע הנאשם בערכים שנועדו להגן על שלווה נפשו של הפרט ועל חופש הפעולה שלו, זאת כאשר מעשה האיום נועד להניע אדם לבצע פעולה כלשהי בניגוד להסכמתו החופשית, או להניאו מביצוע פעולה אותה ביקש לבצע (ראו והשוו, לדבריו של כב' השופט א' גולדברג בע"פ 103/88 **משה ליכטמן נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(3) 379, 373 (1989); וכב' השופט ד' ביניש (כתוארה אז) ברע"פ 2038/04 **שמואל לם נ' מדינת ישראל**, פ"ד ס(4) 96, 105 (2006)).

23. **בשים לב לנסיבות שנלוו לביצוע העבירה**, כפי שיפורט להלן, ובייחוד לנוכח טיבם של האיומים, ריבויים, ותוכנם כמו גם העובדה שהנאשם השמיע את שורת דברי האיום כלפי בת משפחה, סבורתני כי במקרה הנדון מצויה מידת הפגיעה בערכים המוגנים ברף שאיננו נמוך כל עיקר.

24. במסגרת בחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש ליתן את הדעת למיהותו של המאיום ולטיבו ואופיו של הקשר בינו לבין המאיים. קרי, על בית המשפט לבחון אם האיומים הופנו, למשל, כלפי בעל תפקיד הנמנה עם רשות אכיפת החוק, כגון שוטר, סוהר, פקח, וכדומה; כלפי בן זוג או קרוב משפחה אחר; כלפי בעל תפקיד טיפולי שבא במגע עם המאיים, כגון עובד סוציאלי או קצין מבחן; כלפי מכר או אדם שאינו מוכר כלל למאיים; וכיוצא באלה. כמו כן, יש לבחון את אופיו של מעשה האיום לגופו, ובכלל זה אם המדובר באיום מילולי גרידא; באיום בהתנהגות; באיום שבמסגרתו נעשה שימוש בנשק קר או בחפץ אחר כלשהו; וכדומה.

25. במקרה הנדון, בית המשפט רואה בחומרה את העובדה שהעבירה נעברה כלפי בת זוגו של הנאשם (הגם שבמועד הרלוונטי לאישום בני הזוג היו פרודים ומצויים בהליכי גירושין). כן ולחומרה, הבאתי בחשבון כי רצף איומיו של הנאשם היו קונקרטיים, מוחשיים וציוריים, לפגיעה קונקרטית בחייה של המתלוננת בבנותיהם, וברכושם של הוריה.

26. בנוסף, בית המשפט מביא בחשבון כי לא נראה כי כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם נזק ממשי כלשהו, הנאשם לא מימש את איומיו, לא הפעיל אלימות ולא עשה שימוש בנשק קר או בחפץ כלשהו. דא עקא, אין לייחס לנסיבה זו משקל ניכר, שכן זו דרכן של עבירות האיומים, באשר אלו בדרך כלל אינן מסבות לנזק שנראה לעין, כך שחומרתן טמונה בעצם ביצוען דווקא ולא בהכרח בתוצאותיהן.

27. כמו כן, אל לנו לשכוח כי עובדות כתב האישום המתוקן מלמדות כי הנאשם השמיע כלפי המתלוננת רצף בוטה של דברי איום, הגם אם הוא הועמד לדין בגין עבירת איומים אחת בלבד. ואולם וכמכלול, צריכה התנהגות משוללת רסן זו, להישקל עובר לקביעת מתחם העונש ההולם, שכן יש לזכור כי מאז חקיקתו של חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, אשר קבע את אופן ניסוחו של כתב האישום, הוסט עיקר הדגש מסעיפי החיקוק אל העובדות שבו (ראו לעניין זה, רע"פ 5978/04 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד ס(4) 594 (2006); רע"פ 2581/14 **אסף יקותיאלי נ' מדינת ישראל**, (12.02.2015); וע"פ 1997/13 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (29.08.2013)).

28. אשר לסיבות אשר הביאו את הנאשם לביצוע העבירה, מכתב האישום המתוקן, מתסקירי שירות המבחן ומטיעוני ההגנה לעונש עולה כי הנאשם והמתלוננת היו מצויים באותה עת בסכסוך מתמשך, בין היתר על רקע מעבר דירה, קשיים כלכליים וקושי בגידולן של שתי בנותיהן המשותפות בעלות הצרכים המיוחדים. ברי כי אין בכך להצדיק במאומה את ההתבטאויות המאיימות ושלוחות הרסן שהפנה הנאשם כלפי המתלוננת. לצד האמור, יש לשקול לקולה את העובדה כי מעשיו של הנאשם בוצעו בפרק זמן קצר, מתוך התפרצות זעם ומבלי שנלווה להם תכנון מוקדם. אם כי, אין לתת לנסיבה זו משקל מופרז, שכן כמעט לעולם מבוצעות עבירות האלימות (גם המילוליות), בעידנא דריתחא, ומבלי שהעברין תכנן את הדברים מראש - מה שעדיין אינו מפחית מחומרתן.

29. אשר **למדיניות הענישה הנוהגת**, סקירת הפסיקה מלמדת כי **בדרך כלל**, מקום שבו מדובר בנאשמים אשר הורשעו בעבירת איומים, נקבעו בעניינם מתחמי ענישה שהרף התחתון שלהם מתחיל ממאסר מותנה (גם במקרים שבהם מושא האיום הינו בן משפחה), עובר למקרים החמורים יותר, שם נקבעו מתחמים שראשיתם במאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות, וברף העליון עונשי מאסר ארוכים יותר, שבשים לב לאורכם אינם תמיד ניתנים לריצוי בעבודות שירות.

30. אשר לעונשים שהושתו בכל מקרה ומקרה, הרי שאלו הושפעו מהנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה וממאפייניהם האישיים של הנאשמים, כגון קיומו של עבר פלילי, הבעת חרטה והכאה על חטא, קיומו או היעדרו של הליך טיפולי-שיקומי, וכיוצא באלה.

31. לפסקי דין המייצגים את מדיניות הענישה שלעיל, ראו למשל, עפ"ג (מחוזי-ים) 40105-03-16 **מדינת ישראל נ' שי אלביליה** (נבו, 08.05.2017); ת"פ (מחוזי-ים) 18225-05-19 **מדינת ישראל נ' דמלון דוד ננוסה** (נבו, 13.11.2019); ת"פ (שלום רח') 58525-03-18 **מדינת ישראל נ' חן אברהם** (נבו, 27.01.2020); ת"פ (שלום רח') 24501-11-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (נבו, 21.04.2020); ת"פ (שלום ראשל"צ) 20719-03-18 **מדינת ישראל נ' שמואל אבבו** (נבו, 15.07.2019); ת"פ (שלום ראשל"צ) 43163-02-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (נבו, 12.12.2018); ת"פ (שלום ת"א) 39062-12-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (נבו, 18.06.2018); ות"פ (שלום באר שבע) 47276-11-15 **מדינת ישראל נ' ציון ווקנין**, (נבו, 07.06.2016).

32. כמו כן וכידוע, הענישה היא אינדיווידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו, 08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך כותרות העבירות שבהן הוא הורשע, ויש להתחשב במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו. מה גם, שממילא עלינו לזכור כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו לעניין זה, ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, (25.06.2013)).

33. כללם של דברים, לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) **לחוק העונשין**, ובשים לב לערכים שנפגעו, לנסיבות ביצוע העבירה ולמדיניות הענישה הנוהגת, הריני קובעת כי **מתחם העונש ההולם ינוע במקרה הנדון ממאסר מותנה ועד ל- 8 חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.**

ד. גזירת העונש המתאים לנאשם ושאלת ביטול ההרשעה

34. על פי ההלכה הפסוקה, אשר לא שונתה בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין, משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם, וסיום ההליך המשפטי ללא הרשעה יעשה רק במקרים חריגים שבחריגים, שבהם קיים יחס שאינו סביר בין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה (ראו בעניין זה, למשל, רע"פ 11476/04 מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ, (14.04.2010); רע"פ 5100/14 מסארוה נ' מדינת ישראל, (28.07.2014); רע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל, (10.11.2014)). זאת ועוד, בפסיקה המנחה בשאלת הימנעות מהרשעה נקבע כי זו מותנית בהצטבר שני גורמים: האחד, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם והשני, סוג העבירה מאפשר ביטול ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים (לעניין זה ראו, רע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997) (להלן: "הלכת כתב" או "פרשת כתב"); רע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' ויקטור שמש, פ"ד נ(3) 682 (1996); רע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נד(3) 685, 690 (2000)). כן ראו את מבחני העזר בעניין זה, כפי שאלו פורטו בפרשת כתב (בפסק דינו של כב' השופט ש' לוי) ורע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נד(3) 685, 690 (2000).

35. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בתסקירי שירות המבחן אשר הוגשו בעניינו של הנאשם, מצאתי, לא בלי התלבטות, כי מקרה זה נמנה בגדר אותם מקרים חריגים עליהם מדברת הלכת כתב כמצדיקים סטייה מן הכלל, לפיו נאשם שעבר עבירה יורשע בדינו. מצאתי כי עניינו של הנאשם נופל לגדר אותם "חריגים שבחריגים" וכי מתקיימות בו אותן נסיבות מיוחדות המצדיקות הימנעות מהרשעתו, ואנמק.

36. ראשית, חלק ניכר ממסקנתי לפיה יש מקום בזו הפעם לחרוג מהכלל ולהורות על ביטול הרשעתו של הנאשם, נשען על האמור בתסקירי שירות המבחן ולהתרשמותי לפיה הרשעה עלולה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם:

37. כעולה מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 03.12.2020, שירות המבחן התרשם כי מערכת היחסים שבין הנאשם והמתלוננת מתנהלת בהתאם למצבי החרדה אותם חווה הנאשם, ובזמנים שבהם הנאשם חש דחוי או פגוע, הוא חרד למקומו, מתקשה בניהול רגשותיו ודחפיו ומתקשה לראות את האחר; בשל החרדה הגבוהה מאוד שבה נתון הנאשם שאותה הוא מתקשה לווסת ואשר אינה מטופלת כהלכה, הרי שבמצבים שבהם רצונותיו אינם מסופקים, הלה מתקשה להכיל את התסכול ועלול להגיב באופן תוקפני. עם זאת, שירות המבחן ציין לחיוב את יכולותיו הגבוהות של הנאשם בתחום הטכני; מסירותו ואחריותו לפרנסת משפחתו; השתלבותו החיובית במסגרות השונות במהלך חייו; שאיפתו לחיים נורמטיביים; שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן; יכולתו להפיק לקחים מהעבירה והאחריות שהוא נוטל עליה; ואת השינוי שהנאשם מוכן לערוך בחייו.

38. בסופו של תסקיר, המליץ שירות המבחן לשלב את הנאשם בטיפול בקבוצת ערב במסגרת "בית נועם" לגברים שנהגו באלימות זוגית, ואולם בשל קושי של הנאשם להתפנות לכך בשל עבודתו ומצבה הבריאותי של בתו, המליץ שירות המבחן לנאשם להשתלב בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן לגברים הנוהגים באלימות, אחת לשבוע, אליה הנאשם נאות להצטרף, וכן להפנות את הנאשם לאבחון פסיכיאטרי על מנת לבחון לעומק את מצבו ולסייע לו להתגבר באופן יעיל עם החרדות שעמן הוא מתמודד.

39. כעולה מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 07.02.2021, עדכן שירות המבחן כי הנאשם ממתיך לשילובו בקבוצה טיפולית, שכן בשל מגפת הקורונה הקבוצות הטיפוליות טרם החלו לפעול, וכי הנאשם התנגד לאבחון פסיכיאטרי לשם לקבלת טיפול תרופתי שיסייע בעדו להפחתת חרדותיו.

40. כעולה מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 21.04.2021, התחזקה התרשמות שירות המבחן כי הנאשם מתנהג בדרכים אובססיביות על מנת לקדם את מטרותיו ללא יכולת להתבונן על האחר, תוך שהנאשם מתקשה לעצור ולהקשיב או לבחון את דפוסיו הבעייתיים. מתוך כך שירות המבחן התרשם כי יש מקום לערוך לנאשם אבחון פסיכיאטרי מורחב על מנת לבחון את מצבו הנפשי. שירות המבחן ציין עוד כי שילובו של הנאשם בקבוצה טיפולית אחת לשבוע לא ייתן מענה הולם למצבו, אלא שיש מקום לשלב את הנאשם במסגרת טיפולית ב"בית נועם" במסלול ערב הכולל שלוש פגישות בשבוע למשך כחצי שנה, ואולם משהנאשם סירב להצעות אלו על רקע תפיסתו כי התנהלותו תקינה, שירות המבחן התרשם מיכולת תובנה נמוכה מאוד מצדו של הנאשם למצבו האישי.

41. מכל האמור, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על מאפייניו האימפולסיביים והאובססיביים; מתקשה מאוד לראות את ההשלכות של התנהגותו על האחר; הנאשם מרוכז בתחושותיו הקורבניות ובשמירה על תדמיתו החיצונית; הנאשם נתון במצוקה רגשית ומתקשה לגלות פניות לבחון את ההשלכות של התנהגותו על האחרים בסביבתו, תוך שהנאשם משייך את הקושי המרכזי בחייו כיום להליך המשפטי והחשש מתוצאותיו. לשיטת השירות, דברים אלו יוצרים אצל הנאשם התנגדות לבחון את מצבו הנפשי ולקבל טיפול המתאים לצרכיו וכי לא ניתן לשלול קיומה של **רמת מסוכנות** הנשקפת מהתנהגותו.

42. בשל עמדתו של הנאשם השוללת בעייתיות בהתנהגותו, הקשיים המשמעותיים מצדו של הנאשם להכיר בדפוס התנהגותו האלימים, וסירובו להתגייס להליכים הטיפולים שהומלצו על ידי שירות המבחן, לא בא שירות המבחן בהמלצה בעניינו.

43. כעולה מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 29.11.2021, שירות המבחן התרשם כי מחד גיסא, הנאשם מביע אחריות ראשונית ורצון לרכישת כלים להתמודדות אדפטיבית בהתנהלותו ביחסים הזוגיים, ומאידך גיסא, כי הלה מביע עמדה הגנתית וקורבנית באשר למצבו. שירות המבחן התרשם כי לנאשם קושי להכיר ולבטא אחריות על התנהלותו האלימה והפוגענית במסגרת היחסים הזוגית, ונוכח קשייו המשמעותיים של הנאשם לגלות פניות לבחינת התנהגותו, הרי שנצרך בעניינו טיפול משמעותי ואינטנסיבי. עם זאת, ובשל העובדה כי הנאשם ביטא באופן ראשוני רצון לבחון את דפוסיו התוקפניים, בסופו של יום, ולא בלי התלבטות, המליץ השירות לשלב את הנאשם בהליך טיפולי קבוצתי בתחום האלימות הזוגית אחת לשבוע.

44. כעולה מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 17.02.2022, ביום 31.01.2022, הנאשם הופנה למרכז לטיפול באלימות במשפחה באשקלון, הוא זומן לראיון התאמה והוחלט על שילובו בקבוצה טיפולית בתחום האלימות הזוגית. לאור ההתרשמות לפיה הנאשם מצליח להתבונן באופן ראשוני על הקשר שבין מצבו הרגשי לבין התנהלותו הפוגענית; העובדה כי הנאשם מבטא מחויבות ומוטיבציה להמשך הקשר הטיפולי; ומשההליך המשפטי מהווה עבורו גורם משמעותי ומרתיע - שירות המבחן המליץ לנקוט בעניינו של הנאשם באפיק טיפולי שיקומי ועל השתתפות ענישה בדמות צו מבחן למשך שנה וצו של"צ לצד התחייבות להימנע מביצוע עבירה. ואולם, ובהעדר נימוקים קונקרטיים, שירות המבחן לא מצא נסיבות מיוחדות המצדיקות לשקול את ביטול ההרשעה.

45. כעולה מתסקירו המסכם של שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 22.02.2022, לאחר שיחה נוספת שערך השירות עם הנאשם הוברר כי במסגרת עבודתו הלה עובד עם גופים ציבוריים והוא נדרש להציג בפניהם רישום פלילי נקי מהרשעות כתנאי להעסקתו, כך שהרשעה עלולה לפגוע במשלח ידו. בסופו של יום, ולאחר שערך השירות בחינה מעמיקה נוספת בעניינו של הנאשם, תוך שהביא בין יתר שיקוליו את העובדה כי המדובר

במעידתו הראשונה של הנאשם, אשר מביע רצון ונכונות להשתלב בטיפול, ובהינתן הצורך לחזק את חלקיו המתפקדים - חזר בו שירות המבחן מהמלצתו הקודמת, והמליץ לבטל את הרשעתו של הנאשם, אשר תגביר לשיטת השירות את המוטיבציה של הנאשם להתגייס לטיפול.

46. יוצא אפוא, כי הנאשם אכן עורך ניסיונות כנים ואמתיים להשתקם בהתאם ליכולותיו, משתף פעולה עם שירות המבחן ומצוי בעיצומו של הליך שיקום. אכן לא נעלם מעיני כי השתתפותו של הנאשם בטיפול במסגרת המרכז לטיפול באלומות במשפחה באשקלון מעידה על "ניצני שיקום" בלבד וכי עודנה ארוכה הדרך עד לשיקומו המלא. ואולם וכידוע, אין הכרח שהנאשם יעבור שיקום "מוסדי" במסגרת טיפולית כלשהי, ולעיתים די בכך שבית המשפט ישתכנע שהנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, משתף פעולה עם רשויות החוק, לא שב לדרכיו הרעות ולא מסתבך עוד בפלילים, כדי לקבוע כי אותו נאשם "השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם בעתיד" (ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, (14.07.2013); רע"פ 7683/13 **דויד פרלמן נ' מדינת ישראל**, (23.02.2014); רע"פ 1441/14 **חמיס נ' מדינת ישראל**, (09.12.2014); ע"פ 5341/13 **מדינת ישראל נ' מוחמד אלקרעאן**, (08.12.2013); ועפ"ג (מחוזי באר שבע) 37682-03-13 **גרניק נ' מדינת ישראל**, (20.11.2013)).

47. לא יהיה זה מיותר להוסיף, כי אף מעבר לאמור בתסקירי שירות המבחן, הרי שגם אני התרשמתי באופן בלתי אמצעי מהנאשם ומדבריו בשלב הטיעונים לעונש, ושוכנעתי כי כיום עומד לפניי נאשם אשר מבקש לחזור ולנהל אורח חיים נורמטיבי, מביע מוטיבציה כנה ואמתית לצלוח את ההליך הטיפולי ולקיים אורח חיים נורמטיבי, וכי הוא משקיע בכך מאמצים רבים. כך שבשלב זה ניתן לומר, לכל הפחות, כי הנאשם ישתקם בצורה מלאה בעתיד וכי יש בכך כדי להצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש אשר קבעתי בעניינו (מה עוד, שאף המאשימה בעתירתה העונשית סברה כי יש מקום לכך). על חשיבותם של שיקולי השיקום ועל יכולתם לגבור על שיקולים של הרתעה וגמול, ראו למשל, רע"פ 262/14 **נאשף נגד מדינת ישראל**, (22.01.2014).

48. לדידי, הליך שיקום מוצלח זה אף מקבל משנה תוקף עת עסקינן בנאשם אשר ביצע עבירת אלימות כנגד בת זוגו (ממנה היה פרוד במועד הרלוונטי לאישום עת השניים היו מצויים בהליכי גירושין), ולא כל שכן מקום שבו הוא עתיד לשוב להתגורר עם המתלוננת, כמו במקרה הנדון. בנסיבות כגון אלה, הנאשם והמתלוננת צפויים להמשיך ולהיות במערכת יחסים הדוקה ו"בחיכוך" מתמיד זה בזה, ומכאן החשיבות הרבה לשיקומו של הראשון, שיקום אשר יהיה בו כדי ליתן מענה ולאיים את הגורמים אשר היוו זרז להתפרצות התנהגותו האלימה. יפים לעניין זה דבריו של בית המשפט המחוזי בתפ"ח (מחוזי תל אביב יפו) 1040/05 **מדינת ישראל נ' פלוני**, (19.09.2006): ".... ככל שמסתבר שהנאשם הינו בר טיפול ולא רק מגלה רצון מן השפה אל החוץ, ככל שמסתבר ששיקום המשפחה הינו גם רצונה הכן של המתלוננת, שאינו נובע מפחד מהנאשם, כך יש מקום לתת יותר משקל לאפשרויות השיקום... דווקא בעבירות בין בני זוג, יש חשיבות רבה לבחינה מדוקדקת של אפשרויות השיקום במידה שזהו רצונם הכן של שני בני הזוג ובמידה שנאשם נמצא מתאים לטיפול [ההדגשה אינה במקור - נ.ש.מ]."

49. **שנית**, ובשים לב לאמור עד כה, שוכנעתי כי ניתן במקרה הנדון להימנע מהרשעתו של הנאשם גם מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. בית המשפט אינו מקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם, כאשר ברי כי המדובר בהתנהגות שיש להוקיעה ולגנותה. דא עקא, עם כל הסלידה מהתנהגותו של הנאשם, אין המדובר בעבירה שהינה מהחמורות ביותר שבספר החוקים, ולא השתכנעתי כי מדובר בעבירה מהסוג ומהנסיבות ששוללות מניה וביה את האפשרות להימנע מהרשעתו של מבצעה מבלי לפגוע באינטרס הציבורי. על אף שמדובר בעבירת איומים שהיא

עבירה חמורה, הרי שהנסיבות המיוחדות של ביצועה ובהן העובדה שמדובר באירוע בודד ונקודתי, תוך שהעבירה בוצעה על רקע מצבו הנפשי המורכב של הנאשם (כפי שפורט בהרחבה בתסקירי שירות המבחן) -מחלישות במידת מה מחומרת מעשיו. מה עוד, שלא אחת נמנעו בתי המשפט במקרים דומים ואף חמורים יותר מלהרשיע את הנאשמים שבפניהם (ראו בעניין זה, למשל, ת"פ (שלום רמ') 14367-06-13 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו, 12.12.2021) (ת"פ (שלום ראשל"צ) 20.04.2015 ; ת"פ (שלום ים) 28679-02-20 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו, 12.12.2021) (ת"פ (שלום ראשל"צ) 36338-07-10 מדינת ישראל נ' יעקב ברדוגו (נבו, 07.12.2011)); ת"פ (שלום טב') 42630-01-15 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו, 25.01.2016); ת"פ (שלום ים) 39829-12-17 מדינת ישראל נ' שמעון קדוש (נבו, 17.12.2020); ת"פ (שלום כ"ס) 16463-08-14 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו, 10.09.2015); ות"פ (שלום ים) 52381-12-16 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו, 16.01.2019)).

50. **שלישית**, גם בחינת הפרמטרים שהותוו בפרשת כתב על ידי המשנה לנשיא, כב' השופט ש' לוי (ככל שהם רלוונטיים לעניינו של הנאשם), מלמדת כי הנאשם עומד ברובם ככולם. כך למשל, לא ניתן להתעלם מכך שזו הסתבכותו הראשונה של הנאשם עם החוק ומכך שהתנהגות כגון זו אינה מאפיינת את אורחות חייו ואינה מהווה דפוס פעולה כרוני; הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, הביע עליהם חרטה כנה וצער, ואף ביטא מוטיבציה להשתלב בהליך טיפולי, כפי שאכן הלה עשה בסופו של דבר; כנלמד מהאמור בתסקירי שירות המבחן, ישנו 'סיכון מסוים' להישנות ביצוע של עבירות מצדו של הנאשם, ואולם, ניתן להסיק כי אותו סיכון אינו גבוה, ולראייה, שירות המבחן התרשם כי הנאשם עורך פעולות ממשיות לעבר קידום והתפתחות עצמית, בין היתר באמצעות הקשר הטיפולי עם שירות המבחן, כשלהערכת השירות, התקדמותו של הנאשם בהליך הטיפולי מהווה עבורו גורם מפחית סיכון להישנות התנהגות פורצת חוק. כן נתתי דעתי להתרשמותו של שירות המבחן, לפיה היה בהליך המשפטי כדי להבהיר לנאשם את חומרת מעשיו ואת השלכותיהם, וכדי להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות בעתיד.

51. **רביעית**, לכל אלו אף יש להוסיף את התרשמותו של שירות המבחן ואת המלצתו להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם, כאשר הנימוקים להמלצה זו נטועים בנכונותו של הנאשם להמשיך בשיקומו ובשאיפות חייו הנורמטיביות, ובהשלכות החמורות שעלולות להיות להורות הרשעתו של הנאשם על כנה בשל הצורך ביציבותו במסגרות חייו השונות, ובדגש על המישור התעסוקתי.

52. **חמישית**, מצאתי כי הנאשם הוכיח ברמת ההוכחה הנדרשת קיומו של נזק קונקרטי אשר עלול להיגרם לו אם יורשע בדינו. ממכתב ממעסיקו של הנאשם מיום 11.05.2022, שהוגש כראייה לעונש מטעם ההגנה (נ/4), עולה כי הנאשם עובד בחברת 'ברק 555 בע"מ' כטכנאי שירות והתקנות. לדברי מעסיקו של הנאשם, הנאשם עובד עם גופי ביטחון ומוסדות ציבור וחינוך, כאשר תחום עבודתו מחייב העדר רישום פלילי, תוך שהרשעה תאלץ את מעסיקו לסיים את העסקתו. ויוער, כי ככל שהנאשם יאבד את מקור פרנסתו, תיווצר במקרה הנדון פגיעה לא רק בנאשם לבדו, כי אם גם במתלוננת, אשר חפצה לשוב ולהתגורר עם הנאשם תחת קורת גג אחת ומביעה את רצונה לשקם את יחסיה עמו, כמו גם פגיעה בבנותיהם המשותפות.

53. **ושישית**, וברוח הדברים האמורים, נתתי משקל של ממש לעמדתה של המתלוננת, כפי שזו הובאה והובעה בתסקירי שירות המבחן ובשלב הבאת הראיות לעונש מטעם ההגנה. כך, בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 07.02.2021, המתלוננת מסרה כי היא הוטרדה מהדברים שהנאשם הטיח כלפיה כמתואר בכתב האישום, אך היא לא חששה כי הוא יוציא את הדברים מהכוח אל הפועל; לאחר הגשת התלונה הנאשם שינה את דרכיו ומעשיו והתנצל בפניה; וכי הנאשם מצליח לשלוט בעצמו במצבי דחק. כך, בתסקיר שירות המבחן שהוגש

בעניינו של הנאשם ביום 29.11.2021, המתלוננת מסרה כי מאז שהוגש כנגדו כתב האישום, הנאשם מתמודד עם חרדות, חושש מאוד מההשלכות המשפטיות על המשך חייו, ומתקשה לישון בלילות; וכי התנהלותו של הנאשם בבית מאופיינת בסגירות, לצד כעס ולחץ הבאים לידי ביטוי באלימות רגשית וצעקות. כך, בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 17.02.2022, המתלוננת דיווחה על רגיעה מסוימת שחלה ביחסיה עם הנאשם, לצד מתיחות מצדו באשר לעתידו; תוך שהיא שללה כל איום או חשש מפניו. וכך, **בשלב הבאת הראיות לעונש, מטעם ההגנה, מסרה המתלוננת כי כשבוע לאחר קרות האירוע היא שבה לחיות עם הנאשם; וכי הנאשם שיפר את דרכיו. בהמשך לכך, הלה הפצירה בפני בית המשפט להימנע מהרשעתו של הנאשם, על מנת שבני הזוג יוכלו להחזיר את משפחתם למסלול חיים נורמטיבי ולגדל בשלווה את בנותיהם המשותפות.**

54. ברי כי האינטרס של המתלוננת איננו חזות הכול ואיננו האינטרס היחיד שצריך לעמוד לנגד עיניו של בית המשפט. ועדיין, אין להקל ראש בעמדתה כאמור, שכן היא קורבן העבירה והיא זו שמצויה בסיכון במישור החברתי והמשפחתי (ראו והשוו דבריו של כב' השופט א' אינפלד בת"פ (מחוזי באר שבע) 30590-09-11 **מדינת ישראל נ' פתחי אבו עסל**, [פורסם בנבו] (17.06.2012)); כן ראו דבריו של בית המשפט המחוזי בע"פ (מחוזי באר שבע) 2455-09-11 **פלוראה נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (07.12.2011), שם צוין (בדעת רוב) כי **"כאשר עסקינן בעבירות שנעברו בתוך משפחת הנאשם לעולם תעמוד בפנינו טובת המשפחה ובני המשפחה"**.

55. אכן, עריכת האיזון בין האינטרס הציבורי בהרתעה, הגנה על בטחון הציבור וההכרח להילחם ביד קשה בעבירות האלימות, קל וחומר כאשר הן מבוצעות בתוך המשפחה, לבין האינטרס הציבורי והאישי בשיקומו של הנאשם איננה מלאכה קלה כלל ועיקר. עם זאת, בהצטברות **הנסיבות הייחודיות והחריגות**, של המקרה המונח לפניי, ולאחר שהבאתי בין מכלול שיקוליי את היותו של הנאשם נעדר כל עבר פלילי אשר לוקח אחריות למעשיו ומביע עליהם חרטה כנה; את הליך השיקום אותו החל הנאשם לעבור; העובדה כי הרשעה עלולה לפגוע בהמשך חייו המקצועיים; את התרשמות שירות המבחן כי **המדובר באדם נורמטיבי** המעוניין לחיות חיים חיוביים ויצרניים; את רצונה של המתלוננת היא - היא נפגעת העבירה להשיב את חייה עם הנאשם למסלול חיים נורמטיבי; ואת נסיבות חייו האישיות המורכבות של הנאשם (קשייו האישיים-הנפשיים כפי שמשתקף מתסקירי שירות המבחן וקשייו וקשיי המתלוננת בהתמודדות עם גידול שתי בנותיהם בעלות הצרכים המיוחדים (כעולה אף מהמסמכים שהוגשו לעיוני- **נ/1 ו-נ/2**)) - סבורתי כי מן הראוי לאפשר לנאשם לפתוח דף חדש בחייו, לתת לו הזדמנות אמיתית בזו הפעם לחזור למוטב ולערוך שינוי בחייו לעבר שיקומו, להסתפק בקביעה כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום ולהורות על ביטול הרשעתו - בכך יהיה כדי למנוע צמצום אפשרויותיו של הנאשם להשתלב בשוק העבודה והתעסוקה וליתן לו כוח נוסף להמשיך בדרכו השיקומית.

56. **לאור כל האמור לעיל אני מורה על ביטול הרשעת הנאשם מיום 16.07.2020, וגוזרת עליו את העונשים הבאים:**

א. **צו של"צ בהיקף של 180 שעות.**

הריני מאשרת את תכנית השל"צ שגובשה עבור הנאשם על ידי שירות המבחן ביום 22.02.2022 לפיה העבודות תבוצענה במסגרת "הברכה העירונית" באשקלון כעוזר כללי.

ב. **צו מבחן של שירות המבחן למשך שנה מהיום.**

עמוד 10

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בביצוע עבודות השל"צ וצו המבחן ומשמעות היעדר שיתוף הפעולה.

העתק מגזר הדין בדחיפות לשירות המבחן.

ג. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית על סך 7,500 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות לרבות איומים וזאת לתקופה של שנה מהיום.

המזכירות מתבקשת להשיב לנאשם הכספים שהופקדו על ידו במסגרת תיק המעצר מושא תיק זה, ככל שאין מניעה חוקית לכך.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום, י"א אלול תשפ"ב, 07 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.

הנאשם:

אני מתחייב שלא לעבור כל עבירת אלימות לרבות איומים וזאת למשך שנה מהיום.

הובהר לי, כי ככל שאעבור עבירת אלימות לרבות איומים במשך שנה מהיום, אזי יושת עלי סך של 7,500 ₪.

החלטה

רשמתי לפניי את התחייבות הנאשם להימנע מביצוע העבירות כמפורט בגזר הדין.

ניתנה והודעה היום י"א אלול תשפ"ב, 07/09/2022
במעמד הנוכחים.

נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיא